

първо-то съществително има нѣкое господство и власть надъ друго-то: както: творецъ нѣвъ и земли видимымъ же всѣмъ и невидимымъ, владыка животу моему.

7. Послѣ нарѣчїя-та; ѹвы, горѣ, лютѣ, блазѣ благо. както: ѹвы мнѣ, горѣ тебѣ и проч.

Винительный падежъ.

§ 90. Во винительный падежъ ся полага при вси-те глаголи дѣйствителны име-то на предметъ-а, върху кой-то дѣйствїе-то преходи; както: ѿзъ читаю книгѹ, ты пишши писмѹ, Пѣтръ поѣтъ пѣснь. Има глаголи кои-то искать два падежа винительны катю: поставляю тебѣ князѣ, наставляю и проч.

Блазѣме по горѣ кога дѣйствителны-те глаголи, на мѣсто винительный, прїимать родительный, сирѣчь кога они имать предъ себе строгательностю нарѣчїе не, както ѿзъ не пишѹ писмѹ.

Кога въ предложенїе-то дѣйствительный-а глаголъ ся превраща въ страдателнъ или возвратенъ, тогда винительный-а падежъ ся превраща въ именительный и е подлежаще, а подлежаще-то става допълненїе во творителнъ или родительнъ падежъ